

Tilvejebringelse af Planer for nye og tilfredsstillende Lokaler for Nationalmuseet og Dansk Folkemuseum. Dernæst er der givet Oplysning om den i Februar 1925 iværksatte Indsamling, der har givet til Resultat, at Nationalmuseumsfondet ved Indsamlingens Afslutning med indbetalte, tegnede og paa visse Betingelser lovede Bidrag raadede over en Sum af ca. 2 300 000 Kr. — skænket af ca. 200 000 Bidragsydere, — hvilket Beløb Indsamlingskomitéen har tilkendegivet at ville stille til Raadighed for Regeringen, naar Lovgivningsmagten har truffet de fornødne Beslutninger med Hensyn til Samlingernes fremtidige Opbevaring. Endelig er der gjort Rede for de Fordele, som menes at være knyttet til Planen om Anbringelse af Nationalmuseet i Kastellet. De bygningsmæssige Udgifter med de fornødne Ingeniørarbejder beregnedes til 4 683 000 Kr., hvoraf ca. 2 200 000 Kr. kunde dækkes af Indsamlingens Midler — et Beløb af 80 000 Kr. var nemlig lovet under Betingelser, der ikke fyldestgjordes ved Lovforslaget —, medens en Del af Resten tænktes dækket ved Beløb, der kunde indkomme ved Afhændelse af Ejendomme i Stormgade, tilhørende Undervisningsministeriet.

Den nuværende Regering har ikke ment at kunne gøre Kastelsplanen til sin. Vel maa det efter det foreliggende antages, at de direkte Udgifter til selve Museets Etablering efter denne Plan vilde være væsentlig mindre end efter de Forslag, der er fremført til en Udvidelse af Nationalmuseet i et samlet Bygningskompleks i Frederiksholms Kanal, men indirekte, nemlig til Anbringelse af det udflyttede Militær, vilde der udkræves saa store Summer, at den økonomiske Gevinst derved vilde blive meget stærkt formindsket. Der kan heller ikke være Tvivl om, at de aarlige Driftsudgifter ved et Nationalmuseum i Kastellet vilde blive forholdsvis meget store, og ogsaa paa andre Punkter, f. Eks. med Hensyn til Bevogtningspørgsmaalet, nærer man Betænkeligheder ved denne Plan. Men dernæst maa Regeringen være af den Opfattelse, at den almindelige Stemning vil være stærkt imod Bortflytning af Museet fra Kvarteret ved Frederiksholms Kanal, og da Regeringen ogsaa vilde finde en Løsning paa Grundlag af Bevogtningsforholdene i Prinsens Palæ som Centralpunktet i Museets Bygninger ønskeligst, har man underkastet Sagen fornyede Overvejelser ud fra dette Synspunkt.

Med de Planer, der foreligger til et

samlet Bygningskompleks for Nationalmuseet i Forbindelse med Prinsens Palæ, er der — hvor tiltalende en saadan Løsning iøvrigt kunde være — forbundet den meget store Ulempe, at de forudsætter Erhvervelse og Nedrivning af store Beboelses- og Forretningsbygninger, der i alt Fald delvis er forholdsvis nye og i god Stand. Dels under Hensyn til den Udgift, dette vilde medføre, dels paa Grund af det betænkelige i netop paa nærværende Tidspunkt at nedrive saadanne Bygninger, maa den nuværende Regering ligesom den foregaaende afstaa fra at foreslaa en saadan Plans Gennemførelse.

Men denne omfattende Erhvervelse af Ejendomme til Nedrivning kan heller ikke siges at være nødvendig for en tilfredsstillende Løsning af Museumsspørgsmaalet. Bag Prinsens Palæ og Ministeriets Ejendomme i Stormgade ejer Staten Arealer, der tillader en væsentlig Udvidelse af Palæets Museumsbygninger, og dernæst findes der i Karréen mellem Frederiksholms Kanal, Ny Kongensgade, Vester Voldgade og Bryghusgade paa den saakaldte Materialgaards Grund, der ligeledes tilhører Staten, et stort Areal, der dels er ubebygget, dels er optaget af Bygninger, der i sig selv ikke har nogen Værdi, paa hvilket Areal der kan opføres en tilstrækkelig stor Nybygning til, at den — i Forbindelse med andre, umiddelbart derved liggende, fredede Bygninger — kan afgive god Plads til de Afdelinger, der ikke kan rummes i det udvidede Prinsens Palæ.

Ved Udnyttelse af Statens Grunde paa denne Maade vil Museumsspørgsmaalet kunne løses uden noget Ejendoms køb til Museet. Organisatorisk og administrativt vil Nationalmuseets Enhed blive opretholdt; derimod vil Planen, som man vil se, medføre en bygningsmæssig Deling af Museet; en lokalemæssig Adskillelse maa der imidlertid være ved et saa stort Museum, og Afstanden mellem de to Dele af Museet vil heller ikke blive større, end at man, da Planen museumsmæssig giver alle Afdelingerne særdeles gode Forhold, maa lade de Indvendinger, der ud fra rent følelsesmæssige Betragtninger kan gøres selv mod en saadan Deling, træde i Baggrunden over for de Fordele, der kan naas ved en Løsning paa det her angivne Grundlag.

Planen, der er udarbejdet med Bistand af Nationalmuseets Direktør, Dr. Mackeprang, og Arkitekt Mogens Clemmensen, gaar ud paa følgende: